54e j. — Nr 2 | Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. | Zaterdag, 5 Januari

Men schrijft Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever-eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's maandags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen, brieven, geld of aankondigingen *franco* gedaan worden aan uitgever, **roote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » » : 5 » »
Een » » : 4 » »

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels voorraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD.

TONGEREN, DEN 5 JANUARI 1907

VAN AES VAT.

De taktiek vanden geuzens is : de katholieke priesters te ramen en te belasteren ! Gek gaat voorbij, of verschillige blaagsten unne lezers met een zendaal een week gaat voorbij, of ster wolt in zijne eer aangerand deze vile bladen bezwadderd.

Als een priester zijnen weg afslaat en zijnen broochent, verkondigt het gespuis die daad en zendt die naar de verhoeken van het land. Elke hat der priestervijanden is aar beijs van de waardigheid vanesters. De geuzen zoeken door poze vrzinsels het priesterambt te maten, met tegen hen de geschuldigingen, zoo belachelijk alijk, te brengen en zoo verder goddeloose wetten de bron van hierschap te verdorren.

Door het feit de priester schuldig in hunne oomen hij hun gedurig herinnerinaan van den eeuwigen eenigen Beheerder van Hemel e

Indien zij dieken Priester of beter gezegd ive, konden treffen en vernietigen zoten zich weinig bekommeren et estaan van den priester op geld.

Heeft men nderblad of een geuzenbestanvallen tegen de Lama's, de de rama's, de muphtis, de derve rabins, zelfs tegen de ministers pstestante secten ? Neen, deze ins aandacht niet waardig. Men atholieken priester zien zij listeol vertegenwoordiger van Gzelve en daar is het geheim van bedigen haat, in een woordg *da God !* en dat duurt sinds !

* * *

M. Woeftman de Kamer een wetsvoorsgelel, inhoudende de maatregeleergnakkelijking van het huwelijvoostel trekt tot verminderingtregheid van zekere pleegvorme hi sluiten van het huwelijk d. N Voeste stelt namelijk voor aler getuigen die bij het burgerwelt vereischt worden van 4 op agen dat der getuigen bij de akteskelheid, van 7 insgelijks op

De wet t virtaan de kinderen te verzekeen erfgeval.

Men weet beweenlijke oorzaken zijn we Sommige ontaerde ouders aspen den dood hunner kleinen.

Ziehier tel dezer wet :

Artikel nig elke voorwaarde van verzeltoorwerp hebbende de bet lin zere som geld in geval van dd van kinderen van minder dan oud of in geval van doodgeboden.

Art. 2. verzekeraar, agent, inspekteur, ut makelaar in verzekeringen, kleelgenomen hebben aan de stuk uitvoering van een kontrakt die krachtens artikel 1, zal gestraftnet eene boete van 26 tot 500

De ordo — Voor de maand Januari doet de oude majoor de volgende voorspellingen :

Van 1 tot 7 mistig, schoon en koud ; van 8 tot 12 verwarming en mist ; van 13 tot 15 schoon en tamelijk groote verkoeling ; van 16 tot 25 dooi, zacht weder met regenvlagen en weinig heldere lucht ; van 26 tot 31 verkouding, windvlagen, sneeuwstormen en dagen van aanhoudenden regen.

Indien de voorspellingen van den ouden majoor voor het overige der maand uitvallen gelijk die voor de eerste dagen zal men mogen zeggen dat hij er nogeens dapper heeft nevens geslagen.

* * *

Men heeft berekend dat de Fransche Akademie indien ze voortgaat met zoo langzaam te werken aan de uitgave van haar nieuw woordenboek, enkel in 2157, dus binnen 250 jaar, zal klaar zijn met de nieuwe uitgave.

* * *

EENE NIEUWE UITVINDING. — Een jonge Italiaan heeft een nieuw stelsel van telegraaf uitgevonden, dat, zegt men, zou toelaten, langs een enkelen draad, gelijktijdig een duizendtal berichten over te seinen in de beide richtingen.

De uitvinder zegt dat zijn stelsel kan toegepast worden op den draadloozen telegraaf en dat men gelijktijdig in de beide richtingen een twintigtal depeschen zou kunnen verzenden.

De Drie Koningen.

De overlevering meldt de namen der koningen. *Melchior, Gaspar* en *Baltazar.* Zij waren waarschijnlijk herkomstig uit Perzië. Zij reisden des nachts. De kameelen en drommedarissen grazen en rusten uit in den lommer tijdens de warmste uren van den dag. De mirre, een der geschenken, is een kostbare geurende vloeistof uit zekere boomen, en dient enkel voor 't balsemen der lijken.

Terug in hun land verkondigden de Koningen aan hun volk wat zij gezien en gehoord hadden te Bethlehem en te Jeruzalem ; zij beleden hun geloof in de odheid van het Kind Jezus. Daarna verlieten zij hun vaderland, verzaakten aan hunne rijkdommen en brandende van iever begonnen zij hun apostelschap, voorbode van dat der *twaalf*, strooiden in de omliggende streken het zaad des geloofs dat eens schoone vruchten zou opleveren.

De drie Wijzen waren nog in leven bij de aankomst van den apostel Thomas, die hen doopte en onderwees in al de geloofspunten. Zij verwierven de martelkroon. Wat stroomen bloed eer dat de Heilige Kerk op hare grondvesten staat ! Bloed der onnoozele kinderen ! Bloed der drij Koningen ! Bloed van den Zaligmaker ! Bloed der apostelen ! Bloed van millioenen martelaren ! En als de Katholieke Kerk in alle landen en natiën zal gevestigd zijn, zal nog immer martelaarsbloed stroomen tot bevestiging der waarheid, tot meerdere uitbreiding des geloofs !

De reliquiën der drij Koningen berustten eerst te Constantinopel. Later werden zij overgebracht naar Milanen, en bleven daar 670 jaar. In 1162, na de inneming dezer stad door keizer Frederik Barbarossa, werden zij vervoerd naar Keulen. In 1761 eer deze stad bedreigd werd met eenen inval der Franschen, droegen de kanunnikken de heilige lichamen naar Westphalië, van waar zijn in 1804 naar de vrome Rijnstad terugkeerden.

GEMEENTERAAD
VAN TONGEREN.

Zitting van maandag 31e December 1906.

Tegenwoordig : MM. MEYERS, burgemeester, DELVIGNE en MODAVE, schepenen ; DECKERS, JACQUES, SCHAETZEN, STOFFELS, VAN ORMELINGEN, VONCKEN en ZEEGERS, leden.

M. DE BURGEMEESTER stelt voor het reglement in te trekken dat over eenige weken gestemd werd, betreffende den verkoop van kalveren die 's woensdags, daags voor den marktdag, plaats heeft. Deze verkoop heeft sedert lange jaren plaats. De kooplieden ten getalle van zeven zijn gekend ; men heeft hen verwittigd dat de kalveren, die per tram naar onze stad gevoerd worden, naar de tramstatie moeten gebracht worden in gesloten wagons. Deze worden slechts geopend na de aankomst van den veearts, die de dieren onderzoekt die moeten verkocht worden. De gezondheidsdienst dus goed onderhouden zijnde, heeft dit reglement geen reden van bestaan meer.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing van eenen brief van M. den Burgemeester van St-Truiden, zeggende dat in iedere kanton-hoofdplaats een comiteit zal gevormd worden, voor doel hebbende propaganda te maken voor de Tentoonstelling die toekomend jaar zal plaats hebben te St-Truiden. De burgemeesters der gemeenten maken deel van dit comiteit. Hij verzoekt het schepencollege dit comiteit insgelijks bij te treden.

M. DE BURGEMEESTER heeft het bezoek ontvangen van eenen loorkramer, vragende om, ter gelegenheid der Tongersche kermis met een sprekend cynematograph te mogen staan op de plaats tegenover het stadhuis. Deze inrichting is 25 m. lang en 25 m. breed. Hij zou 500 fr. huurprijs betalen. Gezien de belangrijkheid dezer som, stelt M. de Burgemeester voor deze kwestie tot eene volgende zitting te verzenden.

De raad gaat over tot de dagorde :

1. Beslissing te nemen betreffende de verlichting der stad.

M. VAN ORMELINGEN. — De tegenstrijdige en nutteloose stemming die wij in de laatste zitting uitgebracht gebben, heeft ons in eenen toenderlingen toestand gebracht, dien wij niet kunnen ten uitvoer brengen. Het is noodig dat wij het mogelijke doen, om er uit te geraken. De kwestie is rijp en eene oplossing wordt door iedereen gevraagd.

Het moet verstaan worden, dat het eenige stelsel van verlichting dat ons moet bezig houden, de electriciteit is. De eenige kwestie die gesteld wordt en die opgelost moet worden is deze : Moet men uitbaten in regie of in vergunning ?

Wij hebben besloten M. Gilon te raadplegen, en hem de opwerpingen, die aan zijn verslag gemaakt werden, te onderwerpen. Steunende op de uitleggingen door M. Gilon gegeven, verklaar ik mij voor de uitbating in regie. De regie schaft de tusschenpersoon af de winsten moet verwezenlijken.

De kwestie is onderzocht geworden door M. Gilon, een bevoegd man, geheel en gansch belangloos. Nochtans doet men overdreven cijfers inzien. Ik geloof dat men te Tongeren kan doen wat men gedaan heeft, op andere plaatsen, waarop M. Gilon zijne statistieken gesteund heeft. Voor Tongeren, is M. Gilon in het middelmatige der statistiek gebleven, van de gemeenten die dezelfde belangrijkheid hebben als Tongeren. Met de cijfers van M. Gilon nog te verminderen, zou de stad nog belang hebben in regie uit te baten.

Men werpt op dat met de regie te stemmen, men noodzakelijker wijze eene leening zou moeten doen, waarvan men jaarlijks de afkortingen moet betalen. Ik antwoord hierop dat men geene werken kan uitvoeren zonder geld, en het publiek dat eene nieuwe verlichting vraagt, zal niet weigeren er de onkosten van te dragen.

M. Gilon bevestigt dat de uitgaven zullen gedekt worden door de ontvangsten. Wij zouden niet al moeten uitgeven van betgeen wij geleend zullen hebben. Het eerste jaar zullen wij geene kosten van onderhoud hebben, en in plaats van drie machienen zouden wij er slechts een of twee gebruiken. Indien wij ondervinden dat de uitslagen niet gunstig zijn, dan vinden wij nog altijd eene maatschappij om de inrichting over te nemen, aan voorwaarden die aanneembaar zijn, voor de stad. Indien wij zelf de installatie doen, dan zullen wij eene goede inrichting hebben.

Ik denk dat wij, onder alle opzichten, vertrouwen kunnen hebben in de cijfers van M. Gilon, en ik bezweer mijne collegas de regie te stemmen, en de vergunning te verwerpen, waarvan ik de verantwoordelijkheid niet op mij zou willen nemen.

M. SCHAETZEN. — Ik verlang eene verklaring te doen. Ik ben ten volle overtuigd dat de electrieke verlichting veel duurder is als de gasverlichting, en dat de electriciteit als verwarmingsmiddel, volstrekt van geener waarde is.

Indien men in de zitting van 7 September, het voorstel tot electriciteitsverlichting ter stemming gelegd had voor de gasverlichting, zou zij slechts vijf stemmen tegen vijf bekomen hebben, en zou bijgevolg verworpen geweest zijn.

Deze stemming was onvoorzien, en is 't gevolg van het toeval. De electriciteit wordt niet gevraagd door onze medeburgers. Ik meen op dit punt ten akkoord te zijn met het kiezerskorps. De beslissing die men gaat nemen, legt eene groote verantwoordelijkheid op De ware oplossing is, volgens mij, de kwestie opnieuw te bestudeeren. Om deze redenen zal ik mij onthouden bij de stemming.

M. DE BURGEMEESTER. — Ik ben ten akkoord met M. Van Ormelingen, om te verklaren dat de kwestie moet opgelost worden. De stad moet de electriciteit niet uitbaten, omdat zij eene slechte leveraar zou zijn. Niemand, in Tongeren, levert duurder werk dan zij. Men verlangt alles, maar goedkoop van de stad te bekomen. De gemeenteraad van Luik, samengesteld uit nijveraars en in deze zaak bevoegde mannen, neemt de regie niet aan.

Ik neem aan dat de stad winsten kan verwezenlijken ; wij moeten veel doen voor onze medeburgers, maar wij moeten het wijselijk doen.

Als wij uitbaten in regie, zullen wij klanten hebben ? Heeft M. Gilon, als hij de middelmatige cijfers aanhaalt der gemeenten die dezelfde belangrijkheid hebben als Tongeren, rekening gehouden dat er grooto verbruikers waren ? Te Tamines, bij voorbeeld, is de eerste geabonneerde de Staat, voor de statie van den ijzerenweg ; daarenboven is er nog een koolput. Op 39 gemeenten, zijn er 32 die in vergunning uitbaten. En dan zegt gij : laat ons de regie stemmen, en gij volgt blindeling de zienswijze van M. Gilon. Deze kent Tongeren niet, waar hij slechts driemaal geweest is.

In de Maestrichtersiaat zijn er 64 uitstallingen ; men ontsteekt er het licht rond 4 ure of 4 1/2 ure, en men dooft het uit rond 8 1/2 ure. Zullen dat de verbruikers zijn ? en hoevele dezer handelaars zullen zich abonneeren ? Waar zijn de gestichten en werkhuizen die zich zullen abonneeren ? Er zijn er geen.

M. Gilon raadt ons aan eene leening te doen van 250,000 fr. ; hij voorziet dat wij zullen winsten maken, wat ons zal ontslaan belastingen te heffen.

Ik kan zulke redeneering niet aannemen. Indien wij geene winsten verwezenlijken, waar dan het geld gehaald ? Als wij de begrotingen der stad nazien, bemerken wij dat zij ons niet toelaten groote uitgaven te doen. Ik zal dus tegen de regie stemmen, daar mijne overtuiging vastgesteld is door het voorbeeld van al de gemeenten die men aangeheald heeft.

Ik stel voor inlichtingen te vragen aan maatschappijen die de electriciteit uitbaten, zooals men te Luik gedaan heeft, en aan den Burgemeester van Péruwelz te vragen op welke wijze men de electriciteitsverlichting in deze gemeenten ingericht heeft en eene leening gedaan zonder verplicht geweest te zijn de belastingen te verhogen.

Indien wij de inrichting kunnen bekomen zonder belastingen, door eene maatschappij, met een ernstig toezicht van wege de stad, en met in het kontrakt te bepalen, dat deze alles kan overnemen, dan geef ik de voorkeur aan dit stelsel. Ik zal enkel de leening stemmen, als men mij bewijst dat zij geene belastingen na zich sleept.

Ik stel dus voor de stemming uit te stellen tot eene volgende zitting, op het einde der week, als wij de gevraagde inlichtingen zullen bekomen hebben.

M. VONCKEN. — De kwestie der openbare verlichting, duurt reeds tien jaar. Eerst heeft men een ontwerp van gasverlichting doen opmaken, wat geld gekost heeft. Nu is het de electriciteitsverlichting die gestemd is geworden. Moet zij in regie of in vergunning uitgebaat worden ? M. Van Ormelingen heeft zeer wel de beweegredenen ontwikkeld, die ten voordeele der regie pleiten. In vergunning streeft eene maatschappij slechts naar een doel : de winst, het profijt, en dat stad is verbonden voor een termijn van dertig jaar.

De stad is een slechte leveraar, beweert M. de Burgemeester. Waarom baat zij dan de waterleiding uit in regie ? En de uitbating der ijzerenwegen, is dat geen regie ? Wij moeten, gedurende drie jaar, de proef doen, wij zullen daardoor niet verarmd worden. M. Gilon, een zeer bevoegd man, die een werk gemaakt heeft met bewijsredenen gestaafd, zegt dat wij zullen winsten verwezenlijken.

De 10,000 fr., welke ons de thans bestaande petroolverlichting kost, kunnen dienen om de jaarlijksche afkortingen te betalen, en zullen ons eene tienmaal betere verlichting verschaffen. Te meer, de statie van den ijzerenweg, die jaarlijks 5000 fr. betaalt voor hare thans bestaande verlichting, zal zich abonneeren aan de electriciteit.

M. VAN ORMELINGEN. — De electriciteitsverlichting, is geene weelde verlichting, zooals men beweerd heeft. Op 150 gemeenten door M. Gilon aangehaald, zijn er 135 die de electriciteit aangenomen hebben en 15 het gas. M. Gilon heeft ook verklaard, dat men met de inrichting der electriteit niet bestaadig een ingenieur noodig heeft, en dat het werk door een werkman kan verricht worden. De jaarwedde, in het verslag op 2,000 fr. bepaald, is dus ruimschoots voldoende. Dit verslag, uitsluitend gemaakt voor Tongeren, moet de voorkeur behalen op alle andere beschouwingen.

M. SCHAETZEN. — De statie van Vivegnis, gelegen te midden der gasinrichtingen, wordt verlicht door de petrool.

M. de BURGEMEESTER zegt dat het belangwekkend zou zijn te weten hoeveel der 150 aangehaalde gemeenten, in regie uitgebaat worden. Hij stelt voor de stemming tot eene volgende zitting uit te stellen.

M. VONCKEN. — Op het dagorde staat : *Beslissing te nemen* ; wij moeten dus vandaag stemmen. Ik stel voor de kwestie der regie of der vergunning ter stemming te laggen.

M. DECKERS. — In commissie heeft M. Voncken mij verweten van gedacht te zijn veranderd. Vandaag ga ik nog gens van gedacht veranderen. Na de klare en duidelijke uitleggingen door M. Gilon gegeven, meen ik dat de regie het stelsel is dat de stad moet aannemen. Ik zal dus de regie stemmen.

M. BURGEMEESTER stelt voor in eene volgende zitting te stemmen, na 't antwoord af te wachten der gemeente Péruwelz, waar het Schepencollege zal vragen hoe men het aangelegd heeft om eene leening te doen zonder belastingen te stemmen.

Dit voorstel wordt verworpen met 6 stemmen tegen 4.

Stemmen voor : MM. de Burgemeester, Delvigne, Modave en Schaetzen.

Stemmen tegen : MM. Voncken, Stoffels, Jacques, Zeegers, Van Ormelingen en Deckers.

M. de BURGEMEESTER legt de kwestie der vergunning of der regie ter stemming. De regie wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 3, en 1 onthouding.

Stemmen voor : MM. Voncken, Stoffels, Jacques, Zeegers, Van Ormelingen en Deckers.

Stemmen tegen : MM. de Burgemeester, Delvigne en Modave.

M. Schaetzen onthoudt zich.

Stads- & Provincienieuws

M. DESMAISIÈRES,

onze achtbare volksvertegenwoordiger, zal **Donderdag 10 Januari** aanstaande, dag der foor, in het lokaal der Land- en Tuinbouwmaatschappijen, Koffiehuis *Alde-Verte*, Kielenstraat te Tongeren, van 10 ure tot 1, de personen ontvangen die hem verlangen te spreken.

Paardenmarkt te Tongeren, DONDERDAG 10 JANUARI.

Op de Markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld, 220 zoeien en kalveren, 160 vette varkens en 851 magere varkens, schapen 0.

Apotheek. — Zondagsrust.

Zondag zal de Apotheek van M. FRANKEN alleen open blijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

De comptante betaling wordt vereischt.

Op Driekoningendag, om 5 ure 's avonds, zal in O. L. Vrouwkerk de plechtige opening plaats hebben der kleine **missie**, gegeven voor de leden der H. Familie.

De sermoenen worden gedaan door den welgekenden predikant, Pater Bogaerts, van het klooster der Eerw. Paters Redemptoristen, te Luik.

Dagelijks, acht dagen lang, worden er twee onderrichtingen gegeven, eene 's morgens onder de mis van 6 ure, eene 's avonds om half acht.

Al de mansspersonen der stad, ook die van de H. Familie geen deel maken, worden op deze plechtigheid uitgenoodigd en worden verzocht de geestelijke oefeningen bij te wonen.

De **sortie-collecte**, verleden zondag gedaan door de Koninklijke Harmonie der Coordinaten voordeele der armen bijgestaan door de Conferentie van den H. Vincentius a Paulo, heeft de som van 900 franken opgebracht.

In naam der armen, dank !

Militie. — *Lichting van 1907. — Revisieraad.* — Werkende leden : MM. de Borman C., lid van de bestendige deputatie des provincieraads, te Schalkhoven ; Willems L., id. te Hasselt ; Moors C., id. te Maeseyck.

Plaatsvervangende leden. — MM. Gielen G., id. te Bilzen ; Anten J., provincieraadslid, te Hasselt.

Provinciale commissie voor de milicie. — M. de Creeft, te Kerkom.

Hasselt. — IN DEN PUT. — L., een ouderling van rond de 70 jaar, gleed hij 't dooien van den sneeuw uit nabij zijne woning, dicht bij Bockrijck, en viel ongelukkiglijk in den waterput. Bij middel van eenen haak is men er in gelukt den ouden drenkeling boven water te trekken.

Maeseyck. — IN HET WATER. — De heer S., die langs het gehucht Wurfeld naar zijne villa terugkeerde, waagde het van over de dicht gevroozen beek te stappen. Eenskiaps brak de ijsvloer en de heer S. viel in het water. De redding was tengevolge van het overvloeien der beek, uiterst moeilijk en gevaarlijk. Slechts na lange werking gelukte de drenkeling er in de koord te grijpen, die hem toegeworpen werd en bond ze om zijne leden. Zoo werd hij gered. Ten woonhuize van den heer Smeets, molenaar, werden hem de noodige zorgen verstrekt, waarna de heer S. naar zijn huis kon gevoerd worden.

— IN HET KANAAL. — De heer Broeckmans reed langs het kanaal van Tongerloo naar Budel met zijnen velo, toen hij, verblind door de sneeuw en de wind, eene verkeerde richting aan zijn stuur gaf en in het kanaal terecht kwam. Hij ware onvermijdelijk in den gezwollen vloed omgekomen zonder de hulp van M. J. Vanbort, hulponderwijzer te Kessenich, die er in gelukte den armen man aan een gewissen dood te ontrekken.

Overpelt. — GEWELDIGE BRAND. — Maandag, om 4 ure namiddag was pachter Christ. Noukens, met zijne vrouw in de schuur aan den arbeid, toen voor de eene of andere noodwendigheid, de man de schuur verliet en tot zijne grootste verbazing bemerkte, dat rook van onder het dak van den stal kwam.

Denkende eerst op de bescherming der beesten, sprong Noukens zijnen stal in en joeg in allerhaast, het vee buiten. Het was hoog tijd, want door het openen der deuren, den fellen wind en de aanwezigheid van eene groote hoeveelheid brandstof, stond op een oogwenk heet het gebouw in vuur en vlam en er was aan geen blusschen te denken.

Dit gebouw bestond uit twee woningen. Op het eene eind Christ. Noukens, welke de eigenaar is, en op het andere einde Jezef Klaas, en tusschen de woningen bevond zich stal, schuur

---

EERS BLAD.

TONGEREN, DEN 5 JANUARI 1907

Ter Wiener vrouw

2e VERVOLG.

Maar dit was eene lezing van de zaak hooren, zij, uit mijn complimenten met een antwoordende, en niet die van Mulhausen, Billy Mulhausen nu al vijftien jaren oofschoon hij mij thans eene goede zaak heeft door mij hij u aan te bevelen, toch dat ik hem niet geloof zou, zeiselde hij mij dat er een zon boven ons hemel staat, ten minste niet, voor ik u overtuigd zou hebben.

Met echte verklaring omtrent zijn vertrouwen afwezigen vriend en toekomstig reiziger, ging hij ons voor langs de naar onze boot, die nog langs het schwachten.

In de uggekeerd brachten wij hem naar o waar hem de bepaalde som werd bnarna scheidden wij op straat ; hij keerdaar zijn schip, wij naar ons hotel.

Dat had daar terug te keeren, zal niemand zeien ; het was nu ongeveer twaalf uren ; hij had mijn lieveling sedert het ontbijt niet gezien.

— Hebt ge hem gevonden ? vroeg zij, ik bedoel de schip gevonden ? vroeg zij, ik

— Ja morgend aan u gedacht.

Ongeveer een stoomer gebuurd van zeilvaartuig ten, antwoordde ik, eene met de. Wij hebben alles afgesproken morgen, die tevens de eigenaar is en zeilen hij het krieken van den dag, bizwaar goed gaat en gij ook geene

— Ik ankerlichten en vertrekken. ik wil bezwaren hebben, spraak zij, hoopdat liever dan te vertrekken en

— Wij nooit terug te zien.

Ongeduld hier gebeurd is, dan zóó ging ik met zekere bedoeling.

Zij bloosde even en op hetzelfde oogenblik voelde ik dat haar zachte hand de mijne drukte en zij mij begrepen had. Dien middag echter was er geen tijd voor vrijerij. Wij moesten ons goed inpakken, want ons plan was, dien avond aan boord te gaan. Ik had Mulhausen door Morgrave's bemiddeling laten weten wat besloten was en op welk uur wij van plan waren te vertrekken. Thans vernam jufvrouw Blake's neef feitelijk eerst wat besloten was en het was duidelijk dat dit besluit hem niet zeer verraste.

— Wat gaat er nu gebeuren ? riep hij, terwijl hij blijkbaar met zijne donkere oogen het geheim op mijn gelaat trachtte te lezen, hoeveel geld meer zijt gij en Vargenal van plan te verknoeien voor deze vruchteloose zaak ? Als ge meent dat ik, wanneer ik in 't bezit van Blake's nalatenschap kom, die uitgaven eenvoudig zal goedkeuren, hebt gij het mis.

— Gij hebt die nalatenschap nog niet, zegde Vargenal droogweg, en tot nu toe heeft jufvr Blake, naar ik meen, volmacht om de zaken van haren broeder te beheeren gedurende zijne afwezigheid. Zij kan dus juist doen als haar goeddunkt.

— Wij zullen daar later wel over spreken, bromde Morgrave, als het blijkt, wat ik verondersteld, dat Godfrey Blake reeds drie jaar dood is, dan zal zeker iemand een aardig sommeken hebben bij te leggen, wanneer ik verantwoording over mijne zaken vraag.

— En dan zal ik u gaarne van dienst zijn, mijn waarde Richard, zegde de notaris ; doch voor het oogenblik meen ik er u aan te kunnen herinneren, dat voor den rechter het bewijs van den dood van Godfrey Blake niet geleverd is. Deze Zuid-Amerikaansche havens zijn zonderlinge plaatsen, en er zijn Zuidzee-eilanden, waar iemand schiphreuk kan hebben geleden en vele jaren kan hebben geleefd, zonder dat zijne vrienden er iets van te weten zijn gekomen. Zulke dingen zijn meer voorgekomen, mijn waarde Richard.

Er was bepaald iets gezegd dat hem aangenaam was geweest, want een oogenblik later was hij weer de vriendelijkheid zelf.

— Mijn waarde Brudenell, zegde hij, zoo vriendelijk, alsof ik een zijner oudste vrienden was geweest, met al dat gebabbel over onze plannen en die woordenwisseling met onzen vriend Vargenal, had ik bijna vergeten, u geluk te wenschen met uwe verloving met mijne nicht Mildred. Ik wensch u van harte geluk.

— Ik dank u, antwoordde ik, doch hoe hebt ge dat gehoord ?

— Denkt ge dat ik niets verneem, omdat ge mij achterdochtig behandelt, zegde hij, altijd glimlachend. Maar als ge weten wilt hoe ik er achter kwam, dan kan ik wel zeggen dat jufvr. Priscilla mij er mee in kennis stelde. Hoe achterhoudend zij ook wezen mag, zij is toch nog vrouw genoeg om gaarne wat nieuws kunnen te vertellen. Aangezien Vargenal uw geheim kende, en gij beiden het natuurlijk kendet, had zij niemand anders dan mij om het mee te deelen en was vriendelijk genoeg haren haat een oogenblik te vergeten en mij in te lichten.

— Zoo zoo, zegde ik, en toen nam ik de een of andere verontschuldiging te haat om naar mijne kamer te gaan en te zien dat mijn reisgoed naar den wagen, die buiten wachtte, werd gebracht.

Dien avond, ten tien uren, gingen wij aan boord van *The Wealth of Argentina* en zochten onze hutten op.

Ik weet niet wat kapitein Brown gedacht had, maar ik zal mij altijd herinneren hoe bewonderend hij zag toen hij mijne lieve aanstaande zag.

Toen ik hem aan haar voorstelde, boog hij met eene statigheid, waarover een dansmeester zich niet had behoeven te schamen.

— Ik gevoel mij hoogelijk vereerd uwe kennis te maken, jufvrouw, zegde hij, en als ik iets kan doen om u uwe reis aangenaam en vroolijk te maken, kunt ge op mij rekenen. Mijn eigen hut is daar : achter de kajuitstrap. Als ge die zoudt willen gebruiken, zoudt ge mij eene groote eer bewijzen, ik kan er best buiten. Zij is grooter dan de andere en bovendien gerieflijker ingericht.

— Ik zou zoo iets niet durven aannemen, antwoordde Mildred, het zou niet passen u daarvan te berooven.

— Dat zal volstrekt het geval niet zijn, zegde hij, er is elders nog ruimte genoeg en ik ben niet zooveel jaren op zee geweest zonder te hebben geleerd het mij overal gemakkelijk te maken.

— Als ge dan zoo vriendelijk zijt, zal ik uw aanbod gaarne aannemen, zegde Mildred, toen zij aan mijn oogen zag, dat zij goed zou doen zijn aanbod te aanvaarden.

— Komt dan langs hier, als 't u belieft, zegde de kapitein, op eene deur toetredende, aan het einde van het salon, dicht bij de kajuitstrap, hier is de hut ; zooals ge ziet is zij tweemaal zoo groot als de andere. Bovendien ligt er een tapijt op den vloer en zijn er een aantal laden ter uwer beschikking.

— Het is hier inderdaad zeer gerieflijk, zegde Mildred, en heel schoon ook. Ik stel uwe vriendelijkheid op hoogen prijs. Maar zou ik te veel van uwe goedheid vergen als ik, nu hier twee slaapplaatsen zijn, u vroeg mijne gezelschapsdame, jufvr. Hemps, toe te staan dat verblijf met mij te deelen.

— Dat zal mij dubbel genoegen doen, antwoordde de kapitein, zijne klak afnemende. En zich tot een van de bemanning wendende, gelastte hij dien het reisgoed der dames in deze hut te brengen. Toen, de deur achter zich sluitende, ging hij den hofmeester opzoeken.

— Hoor eens, neger Pomp, riep hij, alsof hem juist iets te binnen was geschoten, neem gauw eene boot en ga dadelijk aan wal. Zoek een winkel, haal er de menschen desnoods uit hun bed en breng nog een en ander mee voor de tafel : een kaas, een paar potjes gelei, eenige doozen sardines, en nog een en ander en zorg dat ge niet lang weg blijft, of ik zal u vinden.

De neger verdween en eenige oogenblikken later hoorde ik hem van boord gaan. De kapitein was naar de brug gegaan, maar daar bedacht hij klaarblijkelijk nog iets, want op de verschansing toelopende en van zijne banden een scheepsroeper makende, riep hij den man nog toe :

— Zorg ook voor eenige haringen, hoor ! En let op dat ge er goede krijgt !

Blijkbaar was de kapitein onder den invloed van Mildred's bekoorlijkheden.

Toen hij weer op het dek verscheen, spraak ik hem aan.

— Ik moet u wel danken voor uwe vriendelijkheid om jufvr. Blake uwe hut af te staan, zegde ik, het was inderdaad zeer beleefd van u.

— Spreek daar niet verder over, zegde hij, mij vertrouwelijk op den arm kloppende, ik heb u dezen morgend beloofd dat ik voor u doen zal wat ik kan. Behandel mij goed en ik zal het u doen — zoo is Septimus altijd. Hij is een leeuw als men hem beleedigt, doch een lam als hij goed behandeld wordt. Hebt ge die bestellingen van mij gehoord ? Dat zal hier iets worden, er is nog nooit zoo'n feest hier aan boord geweest.

— Wanneer denkt ge het anker te kunnen lichten, vroeg ik.

— Als alles goed gaat, rond half twee, antwoordde hij, de kolen zijn aan boord en zoodra de loods er is kunnen wij gaan. Gij kunt gerust gaan slapen, wij zullen geen tijd verspillen.

Het was even na middernacht dat een boot langs zij kwam, waarin Mulhausen en zijn afschuwelijke vriend gezeten waren. Toen hij aan boord kwam trad ik op hem toe en sprak hem aan. Nu wij zoolang samen moesten zijn, wilde ik op goeden voet met hem staan.

— Hier ben ik, mijnheer, zegde hij, vroolijk, terwijl hij mij onderdanig en eerbiedig groette, ik hoop dat dit het begin zal wezen van een goed einde voor ons beiden.

— Dat hoop ik ook, sprak ik, doch niet zonder dat ik mij verbaasd moest gevoelen over den toestand, waarin ik mij geplaatst zag. Wat doed ik feitelijk anders dan een man helpen om in het bezit te komen van gestolen goed ? Maar aan den anderen kant was het duidelijk dat ik niet anders kon, om den broer mijner verloofde te vinden. Nadat zijn goed aan boord was vroeg Mulhausen den kapitein waar zijn gezel moest slapen en nadat hij hem die plaats gewezen had, keerde hij terug.

— Dat noem ik alles voor den wind gaan, zegde hij, binnen twee uren hoopt de kapitein onder stoom te zijn. Ik ga nu te bed. Goeden nacht, Brudenell.

XIII.

Toen ik den volgenden morgen op het dek kwam, was er geen land meer te zien. Er waaide eene frische bries en het schip baande zijn weg door de golven. Terwijl ik daar bij de schroef stond kwam mijn lieveling ook op het dek. De wind speelde in haar haren en zij moest haren hoed vasthouden. Zij zag rond met schitterende oogen.

— O, hoe heerlijk Cuthbert, sprak zij, na die spanning der laatste 14 dagen. Ge kunt niet begrijpen hoe blij ik ben dat Buenos-Ayres achter ons ligt en wij nu verder gaan zoeken.

Terwijl wij daar stonden, verschenen ook Vargenal en Morgrave van beneden en wat later voegde zich kapitein Brown bij ons. Hij had zich voor deze gelegenheid bijzonder opgepoetst. Hij had een zuiveren band aan en zijn korten stoppelbaard danig opgeborsteld. Hij wenschte goeden morgend en ging naast Mildred staan. Terwijl hij dat deed, kwam Mulhausen boven.

— Goeden morgen, dames en heeren, zegde hij, kapitein Brown, ik wensch u geluk met zulk een schip, ik geloof dat het flink loopen zal. De Plata-rivier ligt daar dunkt mij achter-ons ! vroeg hij er bij over de verschansing wijzende.

— Juist, zegde de kapitein kalm, en zich toen tot mij wendende, spraak hij :

— Ge zult mij thans verplichten, mijnheer, als ge uwe belofte vervult en mij zegt waar wij heen moeten ?

Ik zag Mulhausen aan, die glimlachte en hij gereed was ons allen in zijn vertrouwen te nemen.

— Dames en heeren, sprak hij op theatralen toon, ik heb beloofd dat ik u alles zou vertellen wat ik te weten ben gekomen, zoodra wij in volle zee zouden zijn. Ik had, zooals ge begrijpen zult, mijne bijzondere redenen dat niet eerder te doen. Gij, M. Brudenell en ook gij, M. Vargenal, kent die redenen. Gelukkig is het thans niet langer noodig geheimzinnig te wezen. Ik ben te weten gekomen dat M. Godfrey Blake niet dood is.

Ik voelde Mildred sidderen en legde mijn hand op haren arm.

— Neen, dames en heeren, vervolgde Mulhausen, hij is evenmin dood als ik, doch zit gevangen in de Spansche stad San Juan, op het eiland Cuba. Wij moeten thans naar de haven van Portillo.

Hij zag rond alsof hij toejuichingen verwacht had. Maar wij hadden te veel te doen met te letten op Richard Morgrave. Deze was bij Mulhausen's laatste woorden doodsbleek geworden, hij wankelde een oogenblik en viel toen in zwijm op het dek neer.

(Wordt voortgesetd.)